

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiæ Venusinæ, ac deinde Æsinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad
Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus,
Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon
Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus,
apprimè utile ...

In qua præter formulas Declaratoriarum Censurarum, ponuntur aliæ
formulæ, tum Citationum, ac Monitionum pro validitate processuum
requisitarum, tum Decretorum, aliorumve actuum ad opportunitatem, &
ornatum materiæ incidentium; acceditque in calce Appendix miscellanea,
plura, ad Gubernium ...

Monacellus, Franciscus
Venetiis, 1709

§. XIII. De absolutione interdicti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62433)

cus semper peccat mortaliter, quoties sit generaliter interdictus, idest de populo interdicto, sive specialiter interdictus: Si verò interdictum sit locale, illud violans excluso contemptu, & scandalo, peccabit saltem venialiter: at si aliquo modo sit causa, aut fomentum præstet violationi Interdicti localis, etiam tunc peccabit mortaliter, Sayr. *de censur. lib. 5. cap. 14. num. 1. 2. & 3.* ubi addit, quod si contemnat, possit excommunicari, & à suo Iudice ad requisitionem Ecclesiæ exilio condemnari, & concordat Guazzin. *ad defens. anim. lib. 2. def. 6. cap. 43. num. 49.* Si autem alios cogeret, aut impelleret ad illud violandum, vel divina celebrandum, vel monitus exire ab Ecclesia non paret, excommunicationem Papæ reservatam incurreret, *Clem. græve de sent. excom. in fin.*

¹³³ Clerici quippè, tam Seculares, quam Regulares Sacris Ordinibus initiati, violantes Interdictum, peccant mortaliter, sive sit Interdictum personale, sive locale; hoc est sive ipsi interdicti sint, sive in loco interdicto, sive in Ecclesia, à cuius ingressu suspensi sint, aliquem actum ordinis exerceant, ut missam, aut aliud officium divinum quodcumque de more celebrent; & ulterius irregularitatem incurrunt, *cap. is cui 20. de sent. excom. in 6. Sayr. d. cap. 14. num. 5. & 18. Guazzin. d. num. 49. Graff. decis. aur. part. 1. lib. 4. cap. 26. numer. 8. & 9.* Imò fiunt etiam ineligibiles, ita ut nec eligi, nec eligere possint, *cap. is qui 18. §. Si verò de sentent. excomm. in 6.* Et solus Papa potest dispensare ab irregularitate contracta ex celebratione divinorum tempore Interdicti, Pirhing. *loco superius citato num. 248. vers. notandum tertio.*

¹³⁴ Ille autem, cui interdictus est ingressus Ecclesiæ, non potest, ubique repariatur Ecclesiam ingredi tempore divinorum officiorum, neque divina facere nec officiis divinis assistere in festis concessis in *dist. cap. alma mater*: neque dum divina celebrantur Sacramenta sumere, nec aliis ministrare; imò nec alteri divina celebranti, neque ut Clericus, neque ut laicus intervire, nec orationes

privatas fundere: & si durante Interdicto moriatur, nisi poenituerit, neque in Ecclesia, neque in Cæmeterio poterit sepeliri. Hoc tamen Interdictum in articulo mortis per quemcumque Sacerdotem potest tolli, & relaxari, ut tradunt Sayr. *de censur. lib. 5. cap. 9. à num. 15. ad 26. Bonacin. de interdict. disp. 5. punct. 5. num. 11.*

Episcopus autem ab ingressu Ecclesiæ ¹³⁵ interdictus, durante interdicto, non potest in Ecclesia celebrare, nec Sacramenta ministrare, nec aliquem Sacri Ordinis actum exercere, nec audire divina officia, nec psallere, nec orare, nec si interim moriatur in Ecclesia, vel Cæmeterio sepelitur: & sic hoc interdictum non servet fit irregularis, ut aliis allegatis tradit Passerin. *in c. quia pontificali n. 13. de offic. jud. deleg. in 6.* poterit tamen extra Ecclesiam celebrare, Passerin. *ibi.*

De absolutione, seu relaxatione Interdicti. §. XIII.

Licet nulla tradita sit specialis forma ¹³⁶ absolutionis Interdicti, uti tamen oportet aliqua forma verbali (quoties Interdictum à jure, vel ab homine latum simpliciter, & non ad tempus) removendum est: v. g. -- *absolvo te a vinculo Interdicti, quod incurristi ob talem causam &c.* vel alia verba adhibere, quibus Interdictum tolli significatur, ut docet Sayr. *de censur. d. lib. 5. c. 15. n. 1.*

Interdictum hominis, ab eo, à quo ¹³⁷ fertur, potest auferri, vel suspendi in totum, aut ad aliquos effectus immedios: quia censura ligat ad nutum, & voluntatem ferentis eam, Bonacin. *de interd. disp. 5. punct. ult. num. 4. Sayr. d. c. 15. n. 19.*

Interdictum latum à jure ad certum ¹³⁸ tempus, vel sub conditione, elapso tempore, vel adimpleta conditione per se cessat, ita tamen, ut ante ejus impletionem Episcopus dispensare non possit, nisi Interdictum proveniat ex delicto occulto, non deducto ad forum contentiosum: quia censetur tacite reservatum, Pirhing. *in jus can. lib. 5. tit. 39. num. 252.*

Inter-

139 Interdictum generale, locale, vel personale jure communi latum non reservatum, potest tolli ab Episcopo, ac suspendi ad tempus; vel ab alio habente jurisdictionem, quasi Episcopalem in Communitatem interdictam, Bonac. loc. cit. num. 5. Pirhing. d. n. 252. non tamen illud tollere possit, si esset latum à Papa tanquam ab homine, Bonacin. d. num. 5. vers. dixi Guazzin. jun. ad defens. animar. lib. 2. def. 6. cap. 43. num. 33. Nicol. lucubr. can. lib. 5. tit. 39. n. 236. §. 3.

140 Interdictum locale, aut personale Communitatis non reservatum, non tollit absolutio Parochi, aut alterius Confessarii: quia locus, & Communitas foro pœnitentiæ non subjiuntur: imò mihi omnino verum videtur, quod Parochus, ceterique Confessarii, non possint neque ab Interdicto personali particulari absolvere prout ita tenet Sayr. dict. lib. 5. dict. cap. 15. numer. 22. Nam (quidquid dicant Bonac. loco citato num. 6. vers. respondeo tertio, Pirhing. d. n. 252.) ut dixi in titulo de absolutione excommunicationis, censuræ auferri non possunt per absolutionem, seu relaxationem ejus, qui jurisdictionem in foro externo non habet, ut ex Suar. inquit Guazzin. d. c. 43. num. 32.

141 Neque dici potest, quod si Parochus, seu alius Confessarius ab Interdicto personali, aliave censura non reservata non possit absolvere, frustra in ordinaria formula absolutionis Sacramentalis, Ecclesia apponeret illa verba -- *absolvo te ab omni vinculo excommunicationis, suspensionis, & interdicti*: tum quia additur -- *in quantum possum*: tum quia intelligitur de excommunicationibus, & interdictis ignoranter incuris; tum quia intelligitur de absolutione quo ad culpam, & coram Deo, non autem quo ad forum Ecclesiæ: tum demum quia si Confessariis facultatem absolvendi à Censuris non reservatis jure competere, frustra Papa Regularibus, & aliis nonnullis suo privilegio concederet, ut possint absolvere à censuris sibi, & Ordinariis non reservatis in foro conscientie tantum: cum verè frustra precibus impetretur, quod jam jure communi

conceditur, lib. 1. §. Celsus ff. ad municip. glos. in c. 1. vers. ut libere de rescript.

Interdictum generale locale, non potest relaxari ad cautelam, ut habetur in c. præfenti 10. de sent. excom. in 6. Interdictum verò personale speciale sic: quia homini specialiter interdicto negantur Sacramenta, sicut excommunicato, & ideo potest etiam absolvi à tali Interdicto ad cautelam, Bonaccin. loco supra citato n. 9. Pirhing. n. 253. vers. ult.

Interdictum ab Episcopis Suffraganeis latum, Archiepiscopus regulariter tollere nequit, nisi ei id ex præscripta consuetudine competat: vel nisi Suffraganei non servata forma juris aliquem indebitè interdixerint, & Archiepiscopus, per viam recursus interdictum relaxet, Sayr. dict. c. 15. num. 21. & 22.

Interdictum relaxans partes vocare, & juramento de stando mandatis Ecclesiæ exigere debet: quia ante absolutionem præcedere debet satisfactio partis, vel saltem cautio de satisfaciendo, prout supra dictum fuit de absolutione suspensionis, Sayr. d. lib. 5. d. c. 15. num. 26. Et ex hoc infertur, quod si Parochus, vel alius Confessarius ab interdicto personali absolvere possent (ut plures DD. dicunt) evenirent inconvenientia, si hæc exigenda, & præstanda essent in foro pœnitentia.

De cessatione à Divinis. §. XIV.

De cessatione à Divinis, quæ affinis est Interdicto, pauca hic sunt addenda. Hæc enim est Ecclesiastica prohibitio, ob quam Clerici cessare debent in certo loco, à Divinorum officiorum celebratione, & Sacramentorum administratione, & est quid facti, & omnes nocentes, quàm innocentes respicit, & solum ab homine imponitur.

Cessatio igitur à Divinis duplex est; alia est generalis, qua prohibentur divina in loco universali: ut in Regno, Civitate, Castro, Villa, alia est particularis, ut in una, vel pluribus Ecclesiis, differt ab Interdicto locali, primò, quia cessatio à Divinis, non est Censura, sed simplex prohibitio, quæ, & suspensio Organorum) scilicet laudis Di-

C 2 vinæ